

på dette område. Udviklingen går mod flere og flere begrænsninger på arbejdstagerens mulighed for at skifte arbejde efter eget ønske. På den anden side går udviklingen i retning af hårdere konkurrence, hvor virksomhedernes eneret til en bestemt viden er afgørende for, om virksomheden kan klare sig. Det aspekt bør også vægtes højt.

Jeg vil gerne slå CD's holdning fast: at arbejdsgiveren har en legitim ret til at stille krav om, hvordan de ansatte må bruge de informationer, som de får ved ansættelse i den pågældende virksomhed. Naturligvis skal der være mulighed for at indgå konkurrence- og kunde-klausuler, men der skal også være rimelige vilkår for arbejdstagerne. Derfor er vi i CD positive over for en regulering af området. Spørgsmålet er blot, om regeringens forslag er den rigtige måde at gøre det på.

Lad mig starte med at sige, at vi i CD er positive over for, at kundeklausuler nu kommer med i lovgivningen på linje med konkurrenceklausuler. Det er ikke på dette område, CD mener der er problemer. Der, hvor der mangler en uddybning, er med hensyn til, hvordan disse klausuler skal reguleres.

Regeringens forslag indeholder en regulering, der bygger på et økonomisk incitament for arbejdsgiverne. Ved at straffe arbejdsgiverne økonomisk, hvis de laver konkurrence- eller kundeklausuler, er det regeringens håb, at der sker en begrænsning i udbredelsen af disse klausuler, eller at der i det mindste sker en kompensation for arbejdstagere, der indgår en sådan klausul.

Problemet opstår, hvis en sådan regulering rammer vilkårligt. Umiddelbart bliver små virksomheder ramt hårdere end store virksomheder. De store virksomheder kan bedre bære den økonomiske ekstrabyrde. Dertil kommer, at der umiddelbart ikke tages tilstrækkeligt hensyn til, hvilken begrænsning der ligger i den pågældende klausul. Er det hensigtsmæssigt, at en meget stram klausul belaster virksomheden lige så meget som en blød klausul?

De økonomiske incitamenter i lovforslaget regulerer primært med hensyn til, hvor lang tid en given klausul gælder, men der er også andre parametre, der påvirker arbejdstagerens mulighed for at tage ansættelse i en anden virksomhed. Det bør der ideelt set tages hensyn til.

Der er altså flere ting, der skal ses på under udvalgsbehandlingen. Jeg mener ikke, regeringen med dette forslag har udtømt argumenta-

tionen for, at økonomisk adfærdsregulering er den bedste måde at styre udviklingen på.

I debatten har der været et forslag fremme om at nedsætte et nævn, der skal have til opgave at vurdere konkurrence- og kundeklausuler. Det vil vi i CD gerne se nærmere på, og jeg mener også, arbejdsmarkedets parter skal have lov til at komme til orde i denne sag.

CD kan ikke tilslutte sig forslaget, før udvalget har fået høringssvarene, og før andre reguleringsformer er blevet vendt.

Anders Samuelson (RV):

I Det Radikale Venstre hilser vi arbejdsministerens forslag meget velkommen. Det er en tiltrængt ændring af funktionærloven, som ministeren her lægger op til.

For det første er der ændringen af funktionærloven, der skal sikre kvindelige funktionærer ret til fuld løn under graviditetsbetinget sygdom. Baggrunden for dette forslag er som bekendt EF-dommen fra november 1998. I Det Radikale Venstre er vi helt enige i denne dom. Det Radikale Venstre støtter derfor meget gerne denne del af lovændringen.

For det andet er der forslaget om ændringerne af reglerne omkring konkurrence- og kundeklausuler. Her har vi indtil nu haft et regelsæt, som tiden på sin vis er løbet fra. Erhvervslivets stigende specialisering og den teknologiske udvikling i det hele taget har betydet, at virksomhederne i langt højere grad end tidligere har interesse i at kunne sikre, at deres tekniske fremskridt ikke falder i konkurrentens hænder. Det er i dag for nemt og omkostningsfrit at sikre sig for alle tilfældes skyld.

På den baggrund er det ganske åbenlyst, at den nuværende lovgivning ikke giver lønmodtagere tilstrækkelig beskyttelse, og at dette kan true mobiliteten på arbejdsmarkedet. Det er et betydeligt problem såvel for den enkelte funktionær, der er omfattet af en konkurrenceklausul, som for samfundsøkonomien generelt, at der i de seneste år har været en stigning i anvendelsen af disse aftaler.

Det er på den ene side klart, at virksomhederne skal have lov til at beskytte deres innovationer, på den anden side har anvendelsen af konkurrenceklausuler fået et omfang, som ikke længere kan forsvares. Det er selvfølgelig svært at finde en balance mellem lønmodtagernes interesse i at kunne skifte job og på den anden side virksomhedernes helt naturlige interesse i at kunne beskytte deres tekniske fremskridt.